

شارلاتانیزم بی بدیل

”رهبر با بصیرت“

با آغاز سال جدید که وارد قرن چهاردهم هجری شمسی هم میشویم ”رهبر با بصیرت“ جمهوری اسلامی در پیام نوروزی خودش ادعاهائی کرده که جز شارلاتانیزم و عوامفریبی و حقه بازی نام دیگری نمی توان بر آن نهاد.

درحالیکه نتایج بحران اقتصادی، فساد اداری، دزدی و چپاول سرمایه سالاران بورکراتیک نظامی و تجاری و... رمقی برای مردم نگذاشته است و حاکمیت جز به زور سرکوب و سرنیزه برسریا نیست و درحالیکه تمام آمارهای رسمی -هرچند ضد و نقیض- دستگاه های دولتی و بانک مرکزی از افت تولید و تجارت، بسته شدن کارخانه ها و بسیاری مراکز تولیدی و بیکاری میلیونی جوانان و از هم پاشی اقتصادی خبر میدهند و درحالیکه تحریم های امپریالیسم آمریکا از یکطرف، شیوع وسیع کرونا و ناتوانی و بی کفایتی مسئولین دزد و رانت خوارازطرف دیگر، به فقر و فلاکت عمومی افزوده است و از این وضعیت تنها اقلیتی از همین رانت خواران و آقازاده ها منتفع میگرددند، اما با این وجود سید علی خامنه ای در پیام نوروزی خود مدعی است که : تحقّق شعار ”جهش تولید“ در حدّ قابل قبول بوده است .” خامنه ای میگوید :

ادامه در صفحه ۲

”اطلاعیه مشترک شورای همکاری

نیروهای چپ و کمونیست“

کمپین « نه به جمهوری اسلامی » و

مصاف های چپ و راست

صفحه ۲

کارگران اروپائی از فوتبالیستهای نروژی بیاموزند

همه عالم وآدم میدانند که حاکمان کشورهای حاشیه خلیج فارس که بدست شیوخ مرتجع و دیکتاتور عرب اداره میشوند دراصل دست نشاندگان کشورهای امپریالیستی بویژه آمریکا، انگلیس و فرانسه هستند که بواسطه وجود ذخایر عظیم نفت و گاز و قرارگرفتن در منطقه بسیار حساس، این منطقه را به حیاط خلوت خود تبدیل کرده اند، بواسطه منافع سرشاری که از منابع نفت و گاز و مبادلات تجاری به جیب میزنند به نبود آزادیهای سیاسی و مدنی، نفی حقوق زنان، اقلیتها و مهاجرین، هر جرم و جنایت ضد بشری که سران این حکومت های مرتجع مرتکب میشوند، اما ”دموکراسی“های بورژوائی غربی و مراکز متعدد حقوق بشری آنها چشم برآنها مینندند ...

ادامه در صفحه ۵

” سفری بدون برگشت “

گزارشاتی از کوبا

در ادامه گزارشاتی از کوبا که ۲ بخش این نوشته ها در کار کمونیستی شماره ۱۸۰ و کار کمونیستی شماره ۱۸۱ آورده شده است، اینبار نوشته و تاریخچه کوتاهی از ورود چینی ها به کوبا را برای شما به قلم میآوریم، تاریخچه ای که در حدود بیش از یک قرن پیش که شروع آن به سال ۱۸۷۰ میلادی منوط میشود، برمی گردد.

ادامه در صفحه ۸

اقدامات زن ستیزانه حزب عدالت و

توسعه

ترکیه در روز جمعه ۲۹ اسفند از کنوانسیون منع خشونت علیه زنان که ده سال پیش به آن پیوسته بود، خارج شد. اقدامات زن ستیزانه حزب عدالت و توسعه، که در هر درگیری به آن می انجامد، و به احکام و بازی های سیاسی مختلف و چالش های توخالی متوسل می شود! این بار با حکمی که نیمه شب آن را صادر کرده از کنوانسیون استانبول که ماه ها است درباره آن صحبت می کند کناره گیری کرد!

ادامه در صفحه ۲

”طنز“

زهرا باجی آسوده بخواب که ما

بیداریم!!

صفحه ۱۰

”اطلاعیه“

جنایت علیه سوخت بران

بلوچ محکوم است

صفحه ۳

شارلاتانیزم بی بدیل ”رهبر با بصیرت“

خ - عمو اوغلی

انقلابی، الهام‌بخش در جهان اسلام و با تعامل سازنده و موثر در روابط بین‌الملل.

”[جامعه‌ای] توسعه یافته... متکی بر اصول اخلاقی و ارزش‌های اسلامی، ملی و انقلابی، با تاکید بر مردم‌سالاری دینی، عدالت اجتماعی، آزادی‌های مشروع، حفظ کرامت و حقوق انسان‌ها و بهره‌مندی از امنیت اجتماعی و

قضایی. برخوردار از دانش پیشرفته... امن، مستقل و مقتدر... برخوردار از سلامت، رفاه، امنیت غذایی، تأمین اجتماعی، فرصت‌های برابر، توزیع مناسب درآمد، نهاد مستحکم خانواده، به دور از فقر، تبعیض و بهره‌مند از محیط زیست مطلوب. فعال، مسئولیت‌پذیر، ایثارگر، مؤمن... دست یافته به جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه‌ی آسیای جنوب غربی... رشد پرشتاب و مستمر اقتصادی، ارتقاء نسبی سطح درآمد سرانه و رسیدن به اشتغال کامل...”

اما این تصویرپردازی با تصورات مالی‌خولیائی رهبران نظام با محوریت رهبر با بصیرت امروز چه نتایجی بارآورده است که خود دست اندرکاران رژیم و اغلب کارشناسان اقتصادی بر ورشکستگی اقتصادی، گرانی سرسام آور و بیکاری گسترده اعتراف میکنند و از همه مهمتر اعتراضات و اعتصابات مداوم زحمتکشان نیز خبر از تشدید بحران و فروپاشی اقتصادی خبر میدهند که هیچ چشم اندازی برای خروج از آن نیست.

اکنون بعد از گذشت ۱۶ سال از اعلام برنامه بیست ساله توسعه و ادعاهای واهی رهبر با بصیرت، ایران نه تنها در ”جایگاه اول اقتصادی منطقه“ نیست بلکه در انتهای جدول کشورهای رده بندی شده قرار دارد. بحران اقتصادی همچنان یکه تاز میدان است

باورکردنی نیست چرا که فرمان سرکوب کارگران و توده های به جان آماده مستقیماً از سوی خود وی صادر میشود بنا براین بر چنین ادعائی جز شارلاتانیزم نام دیگری نمی توان گذاشت. درحالیکه وعده های وی در برنامه چشم انداز بیست ساله که شانزده سال آن سپری شده است جز فاجعه ثمری در بر نداشته است و هیچیک از آن ادعاها جامه عمل نپوشیده.

رهبر با بصیرت درحالی سوار بر اسب توهم و فریب و سرکوب و کشتار میتازد که گویا مردم فراموش کرده اند که وی هنگام اعلام ”برنامه بیست ساله چشم انداز توسعه“ چه وعده هائی به ملت داده بود و اکنون که ۱۶ سال از آن تاریخ میگذرد چه برسرافتاد و سیاست و روزگار توده های مردم زحمتکش آمده است. در آن موقع شاید کمتر کسی از این مردم زجز دیده تحت ستم و استثمار باور میداشت که امروز با ورود به قرن ۱۴۰۰ هجری شمسی اوضاع اقتصادی اجتماعی و سیاسی ایران با چنین وضعیتی مواجه باشد.

خامنه ای و مافیای قدرت و ثروت متحد وی در ۱۲ آبان ۸۴ چنین افقی را برای مردم تصویر میکردند که:

”در چشم‌انداز بیست‌ساله، ایران کشوری است توسعه یافته با جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه با هویت اسلامی و

”خب، شعار سال ۹۹ شعار ”جهش تولید“ بود. (۱) من اگر بخواهم بر اساس گزارشهای متعدد مردمی و دولتی و دستگاه‌های مختلف و جهات مختلف - که از همه جهت به ما گزارش میرسد- یک ارزیابی‌ای بکنم، باید بگویم این شعار تا حدی، تا حدی، تا حد قابل قبولی تحقق پیدا کرد، یعنی جهش تولید در بخش‌هایی از کشور و بخش‌هایی از مسائل گوناگون کشور تحقق پیدا کرد، اگر چه در حد انتظار نه که وارد قرن ۱۴ هجری شمسی هم میشویم”

شب عیدی انگار که خامنه ای سرش را کرده زیر برف و بر این توهم است که کسی او را نمیبیند و مردم فراموش کرده اند از وعده های پوچی که سال بسال هنگام نوروز و یا بمناسبت های مختلف، ”رهبر معظم“ خطاب به ملت نشخوار میکند اما نه تنها هیچکدام عملی که نمیشود بلکه وضعیت اقتصادی مردم سال بسال وخیمتر هم میشود. خامنه ای در پیام نوروزی خود مدعی است که ”از همه جهت به ما گزارش میرسد“ اما نمیشود باور کرد که گزارشگران دستگاه سرکوب خامنه ای نظر مخالف میلیونها کارگر و زحمتکش که در اعتراضات و اجتماعات و خیزشهای توده ای علیه وضعیت فلاکت‌بار کنونی به آشکارترین وجهی بروز مییابد، را به سمع مبارک نرسانده باشند .

جنایت علیه سوخت بران بلوچ محکوم است

اخبارمنتشره حاکی از آن است که روز دوشنبه چهارم اسفند ماه در نتیجه تیراندازی پاسداران رژیم به تجمع اعتراضی "سوخت بران" در شهرمرزی سراوان سیستان و بلوچستان عده ای از این زحمتکشان جانباخته و تعداد دیگری زخمی شده اند. به گزارش کمپین فعالین بلوچ/ در تازه ترین آمار، ۱۵ سوخت بر بلوچ بر اثر تیراندازی مأموران مرزبانی سپاه پاسداران در نقطه صفر مرزی این شهرستان در روز گذشته کشته و زخمی شدند. امروز تجمعات اعتراضی مردم سراوان و خانواده جانباختگان با یورش مجدد پاسداران رژیم مواجه شد و توده های زحمتکش مردم به مقابله با سرکوبگران پرداخته و فرمانداری این شهر را به اشغال خود درآوردند و علیرغم تقویت نیروهای سرکوبگر و شلیک مستقیم به روی مردم، این اعتراضات ادامه دارد و مردم خواهان پاسخگویی رژیم هستند.

سوخت بری در بلوچستان تنها راه تامین معیشت اولیه انسانهایی است که بخاطر فقر و بیکاری و نبود هیچگونه ممردرآمدی ناگزیر جان به خطر میسپارند و از راه سوخت بری امرار معاش میکنند. به گفته مطلعان بلوچ، طی دو ماه گذشته بیش از ۸۰ سوختبر با شلیک مستقیم و یا در اثر حوادث رانندگی منجر به آتشسوزی، جان خود را از دست داده اند.

طبقه حاکم برای غارت و چپاول و ثروت اندوزی به هر جنایتی دست میزند غافل از اینکه سرانجام از خشم توده های مردم درامان نموده و بگور سپرده خواهد شد.

ما ضمن اظهار همدردی و همبستگی با خانواده جانباختگان و زخمی ها و دستگیرشدگان، عمل جنایتکارانه مأموران رژیم را محکوم کرده و از اعتراضات سوخت بران و مردم زحمتکش سراوان حمایت میکنیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

5 اسفند 1399

برای یک کارگر و زحمتکش آرزویی دست نیافتنی شده است و اجاره خانه هم به همین منوال، اگر یافت شود بخش اعظم درآمد خانوار را میبلعد.

رهبران رژیم وعده داده بودند که طبق برنامه توسعه، مردم ایران "برخوردار از سلامت، رفاه، امنیت غذایی، تأمین اجتماعی، فرصت های برابر، توزیع مناسب درآمدها .." خواهند بود اما تنها نگاهی به آمار جدید مرکز آمار رژیم در آستانه نوروز نتیجه چنین توهم پراکنی را بروشنی نشان میدهد.

مرکز آمار ایران، در جدیدترین گزارش خود نرخ تورم سالانه برای خانوارها در اسفندماه ۱۳۹۹ را ۳۶,۴ درصد محاسبه کرده است که نسبت به ماه قبل، ۲,۲ درصد افزایش داشت.

طبق آمارهای اعلام شده، نرخ تورم ۳۶,۴ درصد بالاترین رقم از سال ۱۳۷۵ است.

تورم نقطه به نقطه در اسفند ما ۱۳۹۹ نیز ۴۸,۷ درصد اعلام شده است. یعنی خانوارهای کشور بطور میانگین ۴۸,۷ درصد بیشتر از اسفند ۱۳۹۸ برای خرید یک "مجموعه کالاها و خدمات یکسان" هزینه کرده اند.

دیگر نیازی نیست که بموارد دیگری نظیر پوچ بودن استقرار آزادی، عدالت اجتماعی و حفظ کرامت انسان و غیره در جمهوری اسلامی اشاره شود که در برنامه مذکور وعده داده شده است. امروز بدتر از سالهای قبل شاهد ادامه سرکوب و نقض ابتدائی ترین حقوق، و پایمال شدن کرامت انسانی در جامعه هستیم در این حوزه نیز فریبکاری و شارلاتانیزم حاکمان قدرت و ثروت بویژه در تقابل با جنبش های اجتماعی بر هیچکس پوشیده نیست.

رکود همراه با تورم، بی ارزش شدن پول ملی، سطح پائین قدرت خرید مردم نسبت به کشورهای همسایه، افزایش سطح فقر و گرسنگی و بیکاری و بی مسکنی و سوء تغذیه بیش از ۷۰ درصد مردم، پائین آمدن سطح مصرف مواد مورد نیاز نظیر گوشت، بالارفتن قیمت مرغ و تخم مرغ و صف های طولانی برای خرید تخم مرغ آنهم اگر پولی در بساط باشد، رکود اقتصادی، ورشکستگی مراکز تولید اخراج های گسترده کارگران، به همراه پائین آمدن سطح دستمزدهای واقعی وضعیت وخامت بار کارمندان و بازنشستگان که فریاد آنها از این همه بیداد به آسمان رسیده است، تعویق پرداخت حقوق و دستمزد آنهائیکه هنوز اشتغال خود را از دست نداده اند. این فاکت ها نشان میدهد که "اشتغال کامل" مورد ادعای رهبر نه تنها محقق نشده بلکه میلیونها کارگر و کارمند و کشاورز طی این دوره مشاغل خود را از دست داده اند و با شیوع کرونا و ناتوانی دولت "تدبیر و امید" در مهار و کنترل آن از یکسو و با تسلط مافیای اقتصادی سرمایه داران و تجار وابسته به حاکمیت و احتکار و فروش چندین برابر قیمت واقعی دارو در بازارهای سیاه و ناتوانی زحمتکشان از تامین نیازهای دارویی و بهداشت و دوا و دکتر صدها هزار نفر را مبتلا و هزاران نفر را به کام مرگ فرستاده است.

سال گذشته بیش از یک و نیم میلیون نفر مشاغل خود را از دست دادند. و یا برخلاف وعده حاکمیت در "برنامه چشم انداز توسعه" قیمت مسکن در این دوره بقدری بالا رفته است که قابل مقایسه با ۱۶ سال قبل نیست و اکنون صاحب یک مسکن معمولی شدن

محیطی... درنبردند. بویژه بعد از خیزشهای توده ای ۹۶ و ۹۸ برغم تلاش جناح های متناضع رژیم و اپوزیسیون طرفدار سرمایه داری، اما گستردگی مبارزات و مقاومت های طبقه کارگر، زحمتکشان، زنان، جوانان و خلقهای تحت ستم و استثمار و سمتگیری آزادیخواهانه و سوسیالیستی خواست ها و مطالبات جنبشهای اجتماعی رادیکال، این امیدواری را بوجود آورده است که طبقه کارگر و زحمتکشان هم سرنوشت آن که اکثریت عظیم جامعه را تشکیل میدهند با متحد شدن در جبهه ای انقلابی تحت هژمونی طبقه کارگر قادرند با سرنگونی انقلابی رژیم سرکوبگر حاکم مقدرات خویش را خود در دست گیرند و مبارزات صد ساله توده های رنج و کار را به ثمر برسانند.

”با آغاز بهار ۱۴۰۰ همراه با دلپذیر شدن هوا و بردمیدن گل از دل خاک، به افق روشن فردا ی آزادی امید وار باشیم و با تشدید مبارزه برای سرنگونی انقلابی نظام حاکم، در واقعیت بخشیدن به آرمانهای انسانی و آزادیخواهانه خود گامی به پیش برداریم. باشد تا نوروز دلپذیر بهار آزادی، بار دیگر برگردد و گام در کشور استبداد زده ما نهد که در آن هزاران هزار انسان به خاطر آزادی و سوسیالیسم جان فدا کرده اند.“

نوروزتان پیروز باد

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

نوروز ۱۴۰۰

پیام نوروزی سازمان

اتحاد فدائیان

کمونیست بمناسبت

آغاز سال ۱۴۰۰

دراقصی نقاط جهان و بحران کرونا جان و زندگی میلیونها انسان را در کام مرگ فرو برد و درعین حال ماهیت ضد انسانی و جنایتکارانه سران سرمایه و ثروت را، درپیش چشم همه جهانیان آشکار کرد و ضرورت و امکان تحول بنیادی در جوامع انسانی از طریق اتحاد صفوف نیروی کار و زحمت را به اثبات رساند و تشدید مبارزه علیه استثمارگران و ستمگران و سرانجام انقلاب اجتماعی و استقرار سوسیالیسم را به آرمانی قابل حصول تبدیل کرد.

در کشور ما ایران که وارد قرن پانزدهم خورشیدی میشود، یکصد سال مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم فراز و نشیب های بسیاری را پشت سر گذاشته است قیامها و انقلابات متعددی علیه طبقات حاکم و حامیان امپریالیست آنها انجام گرفته و هزاران انسان در راه خلاصی از ظلم و ستم و استثمار، تبعیض و بی حقوقی جان فدا کردند و بزرگترین قیام سراسری و خونین آنها در سال ۵۷ نیز هر چند توانست به سلطنت مطلقه در ایران پایان دهد اما خیلی زود با شکست مواجه شد و بهار آزادی اندکی بیش دوام نیاورد و صاحبان قدرت و ثروت در همدستی با دول امپریالیستی حکومتی ارتجاعی و مذهبی را بر مقدرات مردم حاکم کردند. اکنون بیش از چهل و دو سال است که انقلاب و ضد انقلاب در عرصه های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و زیست

در آستانه نوروز ۱۴۰۰ هستیم، همراه با آغاز بهار با قلبی سرشار از امید به آزادی و بهر روزی توده های زحمتکش مردم ایران و جهان فرارسیدن سال جدید خورشیدی را به شما توده های زحمتکش مردم و همه آزادیخواهان، زندانیان سیاسی و خانواده های داغدار شادباش میگوئیم.

سال گذشته هر چند مشکلات عظیم اقتصادی، گرانی و بیکاری و فقر از یکسو و مصائب ناشی از شیوع ویروس کرونا از سوی دیگر زندگی را برای میلیونها مردم زحمتکش سخت و طاقت فرسانمود، اما برغم همه این دشواریها زندگی و مبارزه ادامه یافت، بیداری و آگاهی توده های زحمتکش مردم فزونی گرفت و در مبارزات، مطالبات و خواستههای اقتصادی و سیاسی آنها تبلور یافت، تشکل، حزب و اتحاد همه کارگران و زحمتکشان در مبارزه برای رهائی از ستم استثمار و زور و سرکوب طبقه حاکم به ضرورت انکار ناپذیر در نزد پیشروان و فعالین عرصه سیاسی و اقتصادی تبدیل شد. شناسائی قدرت، توان و رزمندگی طبقه کارگر و هژمونی آن در نزد توده های مردم زحمتکش و جاهت بیشتری یافت و با روشن شدن بیشتر صفبندی های اجتماعی، سیاسی و طبقاتی درون جامعه، آلترناتیوهای مترتب بر آنها شفاف تر شدند. سال گذشته تشدید بحرانهای اقتصادی

کارگران اروپائی از فوتبالیستهای نروژی بیاموزند

بود "حقوق بشر، داخل و خارج زمین" تیم ملی فوتبال نروژ در اولین بازی مقدماتی برای شرکت در جام جهانی بخاطر نقض حقوق بشر کارگران مهاجر یک کمپین بین المللی برای تحریم این مسابقات را پیش میبرد که باید مورد تایید و پشتیبانی قرارگیرد.

طبق گزارشات موثق تا روزهای پایانی سال گذشته بیش از ۶۵۰۰ کارگر مهاجر در قطر در جریان ساخت تاسیسات جام جهانی کشته شده اند و اینکه چه تعداد در تاسیسات دیگر و در مشاغل خانگی و خدماتی در نتیجه فشار کار و فقدان ایمنی و بهداشت و غیره کشته و یا سربه نیست میشوند معلوم نیست و در حالیکه فوتبالیستهای نروژی نسبت به نقض ابتدائی ترین حقوق کارگران مهاجر شاغل در قطر اعراض میکنند و خواستار تحریم این مسابقات هستند اما متأسفانه طبقه کارگر چه در نروژ و چه در سایر کشورهای اروپائی تا کنون بی تفاوت مانده و اقدامات موثری انجام نداده اند. سکوت کارگران کشورهای مختلف بویژه کشورهای اروپائی در برابر جهنمی که مرتجعین نشسته بر قدرت قطر برای هم طبقه ای های آنها بوجود آورده اند نشان دهنده تاثیر بلند مدت نفوذ جریانات راست بورژوائی در جنبش طبقه کارگر است که آنها را از روحیات انقلابی تهی نموده و بدرجات مختلف نسبت به سرنوشت هم طبقه ای های خود و وظائف انترناسیونالیستی بی تفاوت کرده است. بی تفاوتی طبقه کارگر بوظائف انترناسیونالیستی همانطور که میبینیم وی را در چهارچوب منافع روزمره خود و در بهترین حالت در مبارزات اکنومستی محدود و محبوس میکند و به دنباله روی سیاست های بورژوازی میکشاند. انتظار است که کارگران این کشورها که از حداقل آزادیهای بورژوائی برخوردارند از فوتبالیستهای نروژی درس بگیرند و به اعتراضات فوتبالیستهای نروژی نسبت به نقض حقوق بشر و تضییق حقوق و کشتار کارگران شاغل در قطر، بپیوندند.

انسانیت برده باشد عرق شرم مینشیند. باین وجود از اعتراضات جسته گریخته که بگذریم تا کنون اعتراضات جدی از سوی طبقه کارگر بویژه کارگران اروپائی نسبت به این همه شقاوتی که در حق کارگران در کشورهای مرتجع حاشیه خلیج بویژه در جریان ساخت و ساز تاسیسات برپائی جام جهانی فوتبال صورت میگیرد نشده است.

اعتراض فوتبالیست های نروژ و بی تفاوتی کارگران

قطر که قرار است میزبان جام جهانی فوتبال باشد از چند سال قبل با بکارگیری اجباری نیروی ارزان کارگران مهاجر که از ابتدائی ترین حقوق انسانی محروم هستند و در بدترین شرایط از آنها کار کشیده میشود و روزانه ده ها کارگر زیر فشار کار و نبود ایمنی جان خود را از دست میدهند و هر اعتراضی با شکنجه و زندان و تنبیه و توبیخ مواجه میشود، مشغول ساخت و ساز تاسیسات مربوط به این بازیها است. بعد از انتشار گزارشات متعدد درباره وضعیت مشقت بار کارگران مهاجر شاغل در تاسیسات جام جهانی، در ماه فوریه امسال چندین باشگاه نروژی طی بیانیه ای مشترک نسبت به نقض حقوق بشر در این کشور و بویژه نقض حقوق بشر در مورد کارگران مهاجر شاغل در تاسیسات جام جهانی فوتبال از جامعه جهانی فوتبال درخواست تحریم این مسابقات در قطر را کردند.

بدنبال آن تیم ملی فوتبال نروژ پیشگام شد و فیفا را به بی تفاوتی در قبال نقض دائم حقوق بشر کارگران شاغل در تاسیسات جام جهانی متهم کرد. این تیم در دیدار با جبل الطارق پیراهن هائی بتن کرد که روی آنها نوشته شده

... و برخی مواقع دیگر نظیر سلاخی "قاشقچی" در سفارت عربستان در ترکیه که رو میشود و افکار عمومی را برآشفته میکند با یک اخطار آبی سرقضیه را هم میاورند و یا بی شرمانه اعلام میکنند که بخاطر درآمدی که این کشورها نصیب اقتصادمان میکنند حاضر به حتی اخطار دادن خشک و خالی به آنها نیستیم.

در این باصطلاح کشورها مرتجع مورد حمایت غرب علاوه بر جاری بودن ظلم و ستم و تبعیضات گوناگون البته مراکز تفریحی رویائی و ساختمانهای سربه فلک کشیده مجهز به آخرین تجهیزات مدرن برای متمتع شدن و خوشگذرانی از همه بهتران بنا شده اند که تلویزیونها و وسائل ارتباط جمعی غرب روز و شب مشغول برخ کشیدن آنها و تظهير مرتجعین بقدرت نشسته هستند.

قطر یکی از این شیخ نشینهای مورد حمایت و پشتیبانی آمریکا و اروپا است که علاوه بر وجود دائمی ظلم و تبعیضات گوناگون؛ صدها هزار کارگر مهاجر در آنجا در شرایطی بدتر از دوران برده داری مورد استثمار شدید قرار میگیرند تاکنون گزارشات متعددی از تعدی به ابتدائی ترین حقوق انسانی این کارگران منتشر شده است از جمله به گرو گرفتن پاسپورت و مدارک شناسائی آنها، پرداخت دستمزد اندک برای ساعات کار طولانی بدون داشتن مسکن مناسب، نبود ایمنی محیط کار، دستگیری، تجاوز شکنجه و کشتن در صورت اعتراض، فقدان امکان بهداشت و دارو نپرداختن دستمزدهای اندکی که تعهد کرده اند و ده ها عمل غیر انسانی دیگر که از شنیدن آنها بر پیشانی هر کسی که بوئی از

”اطلاعیه مشترک شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست“ کمپین «نه به جمهوری اسلامی» و مصاف های چپ و راست

اخیرا کمپینی تحت نام “نه به جمهوری اسلامی” با امضای افرادی با پیشینه سیاسی، ورزشی، هنری و... به واسطه تبلیغات رسانه های دستراستی بازار گرمی پیدا کرده است. گردانندگان اصلی پنهان و آشکار این معرکه، ترکیبی از گرایشات مختلف اپوزیسیون راست و بورژوازی هستند. فرسنگردیها، شورای مدیریت گذار (که ترکیبی از سلطنت طلبان نرم، گروه هایی از جمهوری خواهان و اصلاح طلبان رانده شده از بارگاه جمهوری اسلامی است)، تعدادی از کارگزاران نهادها و دولت‌های امپریالیستی و نیز روشنفکران فرصت طلب صحنه گردان این معرکه بوده اند. احتمالا بسیاری از امضا کنندگان بیانیه این کمپین، شناختی از گردانندگان پشت پرده آن نداشته اند. از سر نارضایتی از جمهوری اسلامی، یا وحدت طلبی امضایشان را پای بیانیه این کمپین گذاشته اند. غافل از اینکه هدف اپوزیسیون راست از چنین کمپین‌هایی استفاده از انزجار مردم از جمهوری اسلامی برای گسترش گفتمان و هژمونی راست بر فضای سیاسی جامعه با کمک رسانه های دست راستی همانند “من و تو”، بی بی سی و

”ایران اینترنشنال“ است. اپوزیسیون راست که شیفتگی عجیبی به ترامپ داشت پس از گزینش بایدن، نگران سازش رژیم با دول امپریالیستی بر سر برجام و احتمال خلل در مناسبات خود با آنها نیز هست چرا که جلب حمایت و پشتیبانی امپریالیسم - که در پوشش «جامعه جهانی» عرضه میشود - بخش مهم و جدایی ناپذیر استراتژی اپوزیسیون راست است. تردیدی نیست که شرایط دهشتناک فقر و فلاکت اقتصادی و نکبتی که جمهوری اسلامی بر جامعه تحمیل کرده به سیاست «همه باهم» بر علیه رژیم دامن میزند، اما تجربه جنبش ضدسلطنتی و نتایج همین سیاست، نشان داد که بدون داشتن درک روشن از قدرت سیاسی جایگزین تکرار چنین سناریوهایی محتمل است. البته باید در نظر گرفت که چنین کمپین‌هایی نمادی از مصاف طبقات اجتماعی و گرایشات سیاسی مدافع آنها در فضای سیاسی و جنبشهای اجتماعی نیز هست.

مشکل اپوزیسیون راست بورژوازی با جمهوری اسلامی همواره این بوده که چرا آنها از مناسبات قدرت و کسب سود و چپاول بیشتر و از ساختار دولت سرمایه داری کنار گذاشته شده اند. نگاهی به ترکیب و پیشینه اپوزیسیون راست و شکل مواجهه آنها با جنبشهای اجتماعی نشان می دهد که ادعای آنها در باره آزادی های سیاسی و حقوق و اراده مردم، حرف پوچی است و داغ و درفش و شکنجه و کشتار نه تنها وجه مشترک حکومت سلطنتی و جمهوری اسلامی بوده، بلکه چشم انداز سیاست راست بورژوازی برای کنترل و سرکوب جنبش کارگری و اعتراضات ضد سرمایه داری نیز هست.

از نظر اپوزیسیون بورژوازی ایران و شاخه های مختلف آن، اعم جمهوریخواه و مشروطه خواه و ناسیونالیسم ایرانی و ناسیونالیستهای محلی و ملی اسلامیهای از قدرت رانده شده، جابجایی قدرت سیاسی و کنار زده شدن

جمهوری اسلامی نباید به واژگونی نظم حاکم سرمایه داری در ایران منجر شود. آنها با تغییر مهره هایی در بالا، با حفظ ارکان نظام کاپیتالیستی متکی به استثمارشدید و کار مزدی و کار ارزان و تحمیل بیشترین تبعیضات طبقاتی، جنسی، ملی و اجتماعی، با حفظ بوروکراسی و اسکلت حاکمیت بورژوازی و همانطور که چهره های اصلی اپوزیسیون راست امثال رضا پهلوی بارها گفته اند، با حفظ ارتش و سپاه و دیگر نیروهای سرکوبگر، میخواهند حاکمیت سرمایه داری ایران را با همه کارکرد ضد کارگری و ضد مردمی اش از تعرض انقلاب و تحول انقلابی مصون بدارند. این نقطه مقابل مبارزات طبقه کارگر و نیروهای کمونیست و چپ برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی بوده و قاطعا نه مردود است.

کارگران و زحمتکشان! انسانهای شریف و آزادیخواه!

چپ انقلابی و کمونیست در ایران نه تنها مخالف سرسخت رژیم سلطنتی بوده بلکه از همان آغاز علیه رژیم جمهوری اسلامی مبارزه کرده است. زندانها و خاورانها نمادهایی هستند از مبارزه و مقاومت آنها علیه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی. تاریخ مبارزه برای رهایی طبقه کارگر و پایان دادن به استثمار و ستم و تبعیض و نابرابری و تامین آزادیهای سیاسی و دموکراتیک نیز با سنت مبارزاتی چپ گره خورده و در این راه مبارزینی بسیاری جان باختند. چپ انقلابی و کمونیست مخالف پدر-مردسالاری و مدافع آزادی و رهایی زنان بوده و برای خواستههای سیاسی و اجتماعی آنها مبارزه میکند و همواره بر علیه ستم ملی بوده و برای سازماندهی نهادهای از پایین در این جنبشها تلاش کرده و میکند. به علاوه چپ همواره در جنبش دانشجویی حضور فعال و موثر داشته و در پویای این جنبش و خواستههای

اقدامات زن ستیزانه حزب عدالت و توسعه

ادامه از صفحه یک

... این تصمیم دولت ترکیه در حالی صورت گرفت که خشونت علیه زنان در ترکیه در حال افزایش است و خشونت خانگی و زن کشی یک مشکل جدی در ترکیه به شمار می‌رود. با این تصمیم، دولت عدالت و توسعه نشان داده است که اصلاً به قتل و خشونت علیه زنان اهمیتی نمیدهد بنابر آمار موجود از ابتدای سال جاری میلادی، دست‌کم ۷۷ زن به دلیل خشونت کشته شده‌اند. این در حالیست که در سال ۲۰۲۰، تعداد ۴۰۹ زن در پی خشونت‌های اعمال شده علیه آنها در این کشور، جان خود را از دست داده‌اند و تعداد آنها همچنان در کشور ترکیه روبه افزایش است. دولت حزب حاکم، حمایت از حقوق زنان را نه تنها در برنامه خود ندارد بلکه در عمل ثابت کرده که سرعت بخشیدن به این فشارها را بر زنان افزایش خواهد داد! و رسماً اعلام کرده که حمله به زنان را متوقف نخواهد کرد.

اگرچه فقط مبارزه برای پایان دادن به نابرابری‌های اجتماعی و خشونت علیه زنان کافی نیست، بلکه کار فرهنگی مداوم و زیربنایی لازمه آن است، اما کشورهای عضو کنوانسیون استانبول آنها را موظف می‌سازد که از افراد در برابر خشونت‌های جنسیتی محافظت کرده و روندهای قضایی را تسریع کنند. به همین دلیل حزب عدالت و توسعه به کنوانسیون استانبول حمله می‌کند! در حالی که مأموران اجرای قانون زانی را که مورد خشونت قرار گرفته بودند به خانه‌های خود بازمی‌گرداندند، در حالی که دادگاه‌ها تخلفات رفتار خوب را برای عاملان خشونت علیه زنان اعمال کردند و صدها زن با وجود دستورات مراجع قضایی جهت حفاظت، کشته شدند، به همین دلیل نمی‌توان گفت که کنوانسیون استانبول اجرا شد. تصمیم برای ترک کنوانسیون بار دیگر ثابت کرد که دولت اردوغان قصد ندارد جلوی خشونت علیه زنان را حتی برای نمایش نیز بگیرد.

انتظار هیچ‌گونه نگرش دیگری از حزب به اصطلاح عدالت و توسعه نمی‌رفت. و نیز انتظار آنکه که این حزب و دولت اردوغان به مبارزه با خشونت علیه زنان بپردازد نیز همچین، او تلاش می‌کند که واکنش‌های مذهبی را که در همه نهادهای جامعه جای دارد را هر روز با یک گام نو برای کنار آمدن با سکولاریسم بردارد، سیستم آموزش را از بالا و پایین به عقیده‌های مذهبی پر می‌کند، و هر روز حمله جدیدی را برای بیرون راندن زنان از زندگی اجتماعی انجام می‌دهد.

اکنون زمان مقابله با این حملات رسیده است! وقت آن است که به هر اقدامی ناهنجاری که حزب عدالت و توسعه برمی‌دارد، قویتر و با عزمی راسخ پاسخ داده شود! کارگران، زحمتکشان، زنان، مردان و جوانان ترکیه در برابر حملات حزب عدالت و توسعه سر تعظیم خم نخواهند کرد.

۱. قانونی که چندی پیش دولت ترکیه برای دعواهایی که در دادگاه خانواده تشکیل میشد به تصویب رساند و از این پس مردان خانواده موظف میشدند که با همسران و دختران خویش رفتار خوبی داشته باشند که این قانون مورد تمسخر روشنفکران و آزاداندیشان ترکیه قرار گرفت.

آن در دوره‌های مختلف نقش اصلی را داشته است. از همه مهمتر اینکه چپ انقلابی و کمونیست استراتژی انقلابی و سوسیالیستی را دنبال نموده است. یعنی برعلیه سرمایه‌داری و استثمار و برای بدیل دولت کارگری و شورایی و حکومت خودسامان کارگران و زحمتکشان و پویش جنبش‌های اجتماعی تلاش میکند که جلوه‌های آن را در حضور پررنگ گرایشات پیشرو در مبارزات کنونی کارگران، دانشجویان، زنان و آزادیخواهان و طنین گفتمان کار، نان، آزادی و اداره شورایی در فضای سیاسی جامعه برجسته شده است.

جامعه ایران در آستانه تحولات مهمی قرار دارد و مصاف‌های اپوزیسیون راست و چپ در اشکال مختلف نیز برجسته‌تر میشوند. شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، فعالین جنبش کارگری و همه پیشروان جنبش‌های اجتماعی را به مبارزه سازمانیافته و سراسری برای جارو کردن جمهوری اسلامی و مقابله قاطع با ترفندها و طرح‌های جریان‌های بورژوازی که در صددند در مقابل سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی مانع درست کنند را به همگرایی فزاینده در راستای تحقق بدیل دولت کارگری و شورایی برای نفی هرگونه ستم و استثمار فرامیخواند.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم
فروردین ۱۴۰۰ / مارس ۲۰۲۱

امضاها: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

مادران و زنان در این کمیته های مردمی نکته قابل توجهی ست!

اشاره به ورود چینی ها به کوبا را در طی دوره بیش از یک قرن پیش نمودیم.

بیش از یک قرن پیش در حول و حوش سال ۱۸۷۰ میلادی خیلی از چینی ها به کوبا آمدند. این مهاجرین هیچ انتظاری برای برگشت خود به چین را نداشتند. "سفری بدون برگشت"، به همین خاطر در اینجا کوبا را همچون خانه خود قلمداد کردند و ماندگار شدند. در سال ۱۸۵۰ بیشتر از ۳۰۰۰۰۰ مهاجر چینی که در فقر و گرسنگی بودند و پیامدهای استعمار انگلیس و فرانسه را بر دوش می کشیدند، توانستند خود را به مناطق امریکای شمالی از جمله کالیفرنیا و دیگر مناطق غربی این کشور برسانند. دهها

هزار نفر نیز به امریکای مرکزی به نیکاراگوئه مهاجرت کرده و بعدها توانستند خود را به کوبا برسانند. چه تبعیض هایی و چه موارد نژادپرستی در اواسط قرن ۱۸ و اواسط قرن ۱۹ از طرف مهاجران سفیدپوست اروپایی از سوئد، انگلیس، ایرلند و آلمان که آنها نیز بخاطر بحران و فقر اقتصادی و دیکتاتوری سلسله های پادشاهی در غرب اروپا در اواسط قرن ۱۸ به امریکای شمالی مهاجرت کرده بودند، بر علیه چینی ها صورت گرفته جای نوشتن دهها کتاب را ضرورت می بیند که در اینجا در بحث و مقاله ما نمی گنجد. گفته میشود ۳۰ در صد جمعیت کشور سوئد در اواسط قرن ۱۸ به امریکای شمالی مهاجرت کرده اند.

چینی ها نیز برای نجات خود از فقر و نداری تنها راهی که داشتند و برای اینکه جایی برای زندگی و کار بدست آورند دهها هزار نفر از آنها توانستند سر از کوبا در آورند.

اینبار برای انعکاس تجربیات ماهها اقامت در کوبا، این مقاله را با گفتگو و نشستی که با

عکس: آذر سلیمی

نظامی امپریالیسم همسایه شمالی، از جمله مقابله با تهاجم امپریالیسم در خلیج خوکها بود. از آن زمان به بعد، یعنی از دهه ۷۰ میلادی به بعد این کمیته های محلی بیشتر فعالیت و تلاش خود را برای رفع و رجوع مشکلات محلات، مشکلات همسایگی، کمک رسانی گسترده توده ای در صورت وقوع سیل، طوفان که گاها خسارات شدیدی را سبب میشود را بعهدہ دارند. همچنین برگزاری مراسمها و جشنهای محلات، توزیع ارزاق و کمک رسانی در شرایط حساس و ویرانگری های طبیعی، کمک به برگزاری مراسمهای ورزشی، کمکهای معنوی و روحی برای بخش سالمندان بخشی از فعالیت های "س د ار" است. این کمیته های محلات تماما بصورت شورایی و اکثریت شوراهای مرکزی این کمیته ها با مدیریت زنان اداره میشود. فعالیت در این کمیته ها داوطلبانه است. این کمیته های توده ای محلات در صورت ضرورت میتوانند در اسرع وقت و در مدت کوتاهی صدها هزار نفر را برای مسائل مهمی که پیش بیاید، سازماندهی نماید. نقش

"سفری بدون برگشت"

گزارشاتی از کوبا

تهیه و تنظیم:

آذر سلیمی و نقی لاهیجانی

... در کار کمونیستی شماره ۱۸۱ در باره چهره های مختلف در این جزیره، چهره هایی که با وجود تفاوت رنگ، تفاوت

اخلاقیات و تفاوت سنتهای گوناگون، همچنان یکپارچه، همدوش و همسایه در کنار یکدیگر جمعیت ۱۱ میلیونی کوبا را تشکیل داده اند، از طرف رفیق همراهان در کوبا به صحبت آورده شد. برای ما که امکان ماهها اقامت در کوبا میسر شد، خود قدمی بود که تا اندازه ای با زندگی مردم در محلات مختلف بعضی از شهرهای این کشور آشنا شویم. بخصوص برای رفقای که امکان سکونت در محلات کارگرنشین را داشتند خود عاملی شد بیشتر با همسایه ها و نزدیکان کوبایی آشنا شویم. در طی اقامت نسبتا طولانی که برای ما در این کشور میسر شد همچنین توانستیم با کمیته های انقلابی محلات که نام آنها "س د ار" است شناختی بدست آوریم و در بعضی از جلسات مشورتی این کمیته ها شرکت کنیم. "س د ار" کمیته های دفاع از انقلاب سرخ کوبا، حدودا یک سال بعد از انقلاب ژانویه ۱۹۵۹ یعنی در ماه سپتامبر ۱۹۶۰ در سراسر کوبا تأسیس شد. تا دهه ۷۰ میلادی بیشتر نیروی سازماندهی این کمیته های محلات برای مقابله با توطئه ها و تهاجمات

گزارشاتی از کوبا ...

یکی از دوستان کوبایی و خانواده اش داشته ایم برای شما بازگو می‌نمائیم. خانواده محترمی که فعالیت و وقت آزاد خود را در کمیته های محلات میگذرانند و فعالیتهای اجتماعی مختلفی را بعهده دارند.

این گفتگو، گفت و شنودی نیست که در حین قدم زدن در محله چینی ها درهاوانا انجام گرفته باشد، بلکه مدتها روابط دوستی و آشنایی دو طرفه و نشست و برخاستهایی بوده که با خانواده رامون سیچوان وجود داشته. در اینجا به تمام خانواده بخصوص پدر بزرگ و مادر بزرگ خانواده و نوه و نتیجه های این خانواده که به آنها محبت زیاد و ارادت فراوان داریم تشکر خود را در اینجا ذکر می‌کنیم. تشکر فراوان بخصوص برای دوستان سیچوان که در این گفت و شنود نام وی را بنابه مصلحت عوض کرده ایم.

گفتگو:

رامون سیچوان، لطفا برای ما بگوئید که چه زمانی و به چه دلایلی پدر شما از چین به کوبا آمد؟

رامون: اوضاع اقتصادی و وضعیت زندگی در آن دوره بسیار اسفناک و غیر قابل توصیف است. گرسنگی و فقر سراسر چین را گرفته بود. پدرم از شهر کونگ تونگ که در جنوب چین قرار دارد به نیکاراگوئه رفت و از آنجا به کوبا آمد. او در اینجا مغازه ای را باز کرد. آب هوای کونگ تونگ خیلی شبیه به کوبا است، چرا که این منطقه همطراز با خط استواست و طبیعت آن هم مشابه به اینجاست. خیلی از چینی های زحمتکش و پشتکار اینجا آمدند و فعالانه در اینجا شروع به کار کردند. زرنگ و پرتلاش همچون کوبایی ها. در این اوقات خیلی از چینی ها مجبور به ترک کشور خود شدند و روانه قاره امریکا شدند. در تمام چین گرسنگی و مرگ، مصیبت روزانه بود. مرگ یا

زندگی، بهمین خاطر خیلی ها می‌بایستی سرزمین خود را رها می‌کردند. برای چینی ها اقوام و خانواده، خیلی مورد اهمیت قرار دارد. بهمین دلیل چینی هایی که در کوبا بودند، خانواده هایشان را در چین کمک میکردند. اواخر قرن ۱۸ تا اوایل ۱۹۰۰ میلادی زمانیکه خیلی از چینی ها وارد کوبا شدند، آنها را مورد اجحاف و تبعیض قرار می‌دادند و از آنها بعنوان برده استفاده می‌کردند. با وجود اینکه در این زمان رسماً برده داری در سراسر جهان ممنوع شده بود اما همچنان در رده اول سیاهپوستها به برده داری کشیده میشدند و در رده دوم چینی ها به برده داری اسیر شده بودند. ۱۹۳۰ به مرور چینی های بیشتری به کوبا آمدند که شروع به داد و ستد و کار و کسب و مغازه داری دست زدند. پدر من هم یکی از آنها بود. او مغازه ای داشت و با چرخش کار و مغازه اش پدر و مادر و نزدیکان خود را در چین و همطراز خانواده اش را در کوبا حمایت میکرد. زمانیکه او به همراه عمویش به کوبا رسید ۲۵ سال بیشتر نداشت. — رامون سیچوان در حین صحبت عکسها، شناسنامه اصلی و یادداشتهای پدرش را که جمع آوری کرده بود به ما نشان داد. یکی از عکسها، تصویر یک جوان صد در صد چینی را نشان میداد که در یکی از خیابانهای سان سیتی سپریتوس در گوشه ای در کنار دیوار ساختمانی، لبخندی بر لب، خود را برای عکس گرفتن آماده کرده بود. —

توضیح از ما: "نکات تکمیلی در مورد مسائل تاریخی مهاجرین چینی در کوبا: دقیقاً در سال ۱۸۴۷ میلادی ۱۹۹ نفر چینی به کوبا رسیدند. ۱۸۷۲ تعداد چینی ها در کوبا به رقم ۵۸۴۰۰ نفر رسید. از این رقم تنها ۳۲ نفر زنان مهاجر چینی را به خود تعلق داشت که ۲ نفر از آنها به کار اشتغال داشتند. در این دوره تعداد سیاه پوستهای ساکن کوبا بیشتر از تعداد سفیدپوستان در این کشور بود. تعداد ۸۰۰۰۰ نفر سیاه پوست بیشتر از

سفیدپوستان در این ایام در کوبا اقامت داشتند. در اواخر قرن ۱۸ تعداد چینی های موجود در کوبا به رقم ۱۲۰۰۰۰ نفر رسید. همانطور که اشاره شد چینی ها مورد ستم و برده داری قرار می‌گرفتند. آنها برای یک هفته کار یک پزو (واحد پول در کوبا) دستمزد می‌گرفتند و می‌بایستی قرارداد کاری را که ۸ سال کار را شامل میشد امضا می‌کردند. در کنار یک پزویی که دستمزد یک هفته کار آنها بود، هفتگی ۱ کیلو برنج، ۲۵۰ گرم گوشت یا بجای آن ۲۵۰ گرم ماهی و ۲ تکه لباس برای تمامی ۸ سال قرارداد کار به آنها داده میشد. چینی ها در آن دوره در قبال برده های سیاه پوست بمثابه "برده های بهتر" قلمداد میشدند. ۱۹۲۰ الی ۱۹۳۰ آغاز ورود چینی های کاسب کار و تاجر به کوبا بود. تعدادی از آنها بعد از رسیدن به کالیفرنیا به کوبا آمدند. از سالهای ۱۹۳۰ الی ۱۹۵۰ میلادی چینی ها شروع به کار و کاسبی در بخش هتلداری، خبازی و رستوران نمودند. در مابین ۱۹۴۰ الی ۱۹۵۰ محله چینی ها در هاوانا بنیانگذاری شد که معروف به "چینا تاون" یا به اسپانیایی "باریو چینو" مشهور است. از همین زمان چینی ها دیگر بعنوان برده کار نمی‌کردند. در این دوران ارتباطات و ازدواجها مابین چینی ها، سیاه پوستان، جوگندمی ها و سفیدپوستان آغاز شد. برای مثال میتوان به ازدواج مابین یک زن سفیدپوست کوبایی را با یک چینی از منطقه کانتون اشاره کرد. همسر سفیدپوست کوبایی این چینی که از کانتون است دارای مادری از فرانسه و داشتن پدری از اسپانیا است. چینی ها بعد از سفیدپوستان و سیاهپوستان سومین درصد جمعیت کوبا را شکل داده اند.

پدر شما با سن ۲۵ سالگی به اینجا آمد، به جزیره ای میرسد که کاملاً از نظر سنت و زبان بسیار متفاوت است و اینجا با مادر شما که از شرق کوبا

بود، آشنا میشود.

ادامه در صفحه ۱۱

گفت: حالا ازدست این مرد که با آن چشمهای هرزاش راحت شدم. عجب دنیائی شده آدم از دست مردها درون چهاردیواری خوداش هم راحت نیست.

خلاصه جر و بحث ادامه یافت و صاحبخانه به هر استدلالی متوسل شد اما نتوانست زهرا باجی را قانع کند که تصویر روی صفحه تلویزیون نمیتواند زهرا باجی را دید بزند و سرآخر که زورش به زهرا باجی نرسیده بود و خوداش را شکست خورده احساس میکرد رو به زهرا باجی کرد و گفت: باشه آبجی دنیا داره عوض میشه خیلی زود افکار تو هم عوض میشه آنوقت میفهمی که کی راست میگه.

زهرا باجی ابروها را درهم کشید گفت استغفرالله و ربی التوبه، زبانم لال یعنی میگی دین و ایمون ما مسلمونا هم عوض میشه؟! کورخوندی

این مهمانی با سکوت صاحبخانه و قور و دبه زهرا باجی تمام و هرکدام رفتند به سرکار و زندگی خودشان.

اکنون یک شصت هفتاد سالی از این داستان میگذرد مجادله کنندگان درقید حیات نیستند

اما خودمانیم اگر آنها زنده بودند و یا در این زمانه یک دفعه زنده میشدند، چی مشد؟

صاحبخانه از تعجب شاخ در میاورد و حدس به یقین دق مرگ میشد و اما زهرا باجی چی؟ با یک بیلاخ بزرگ میگفت: نگفتم!!!

بعد البته او هم سر به بالین مرگ میگذاشت اما ندای رهبربا بصیرت درگوش که میگوید: زهرا جان آسوده بخواب که ما بیداریم!

زهرا باجی آسوده بخواب که ما بیداریم!!

طنناز مدقلى زاده

زهرا باجی چه خیره؟ ناسلامتی من که نامحرم نیستم! هیچ نامحرم ی هم واردخانه نشده است، برای چی یکباره چادر سرکردی و سر و صورت ات را پوشاندی؟! زهرا باجی: خاک عالم برسم، این مرد که نامحرم نیست پس کیست که همیجوری زل زده منو نگاه میکنه؟

صاحبخانه به تلویزیون نگاه کرد. گوینده مرد تلویزیون داشت خبر میگفت.

سپس رو به زهرا باجی کرد و گفت: وای زهرا جان این که آدم نیست تلویزیونه تصویره تو را نمیبینه! خیالت تخت باشه چادرات را دربیار راحت باش.

زهرا باجی زود پرید تو حرف اش و گفت: واقعا خجالت داره این مرده نشسته زول زول داره منو نگاه میکنه اونوقت تو میگی حجاب ازسرم ور دارم؟ استغفرالله مگر دین و ایمانمو از دست داده ام.

خلاصه تلاش صاحبخانه بی نتیجه بود در نهایت زهرا باجی پیروز میدان شد و صاحب خانه مجبور شد تلویزیون را ببندد. اما جالب اینه که باز هم زهرا باجی اطمینان نداشت که قضیه حل شده باشد و مشکوک بود که نکنه طرف داخل جعبه قائم شده و او را دید میزند. بالاخره خوداش پا شد و پتو را انداخت روی تلویزیون خاموش نشست و

طنز

علی خامنه‌ای در پاسخ به یک استعفتا در باره نگاه کردن به تصویر زن نامحرم:

” نگاه کردن به تصویر زن نامحرم، حکم نگاه کردن به خود زن نامحرم را ندارد. بنابر احتیاط واجب نباید به تصویر زن نامحرم که به طور مستقیم از تلویزیون پخش می شود، نگاه کرد ولی در پخش غیرمستقیم تلویزیونی اگر خوف افتادن به گناه نباشد، نگاه کردن اشکال ندارد.“

حکم خامنه ای حکایت زهرا باجی است در شصت هفتاد سال قبل که تلویزیون تازه راه افتاده بود و بیشتر در شهرهای بزرگ قابل استفاده بود. یک روز زهرا باجی مهمان آشنائی میشود که تازه تلویزیون خریده بود. با زن صاحبخانه نشسته بودند و مشغول خوش و بش بودند و طبق معمول ازهردری سخنی که زهرا باجی از صاحبخانه میپرسد:

این جعبه چیست که در آن بالا نهاده ای؟ صاحبخانه جواب میدهد:

مگر تا بحال ندیده ای! تلویزیون است و دیگر منتظر پاسخ نمیماند بلند میشود و تلویزیون را باز میکند و میگوید:

زهرا باجی تو نگاه کن من بروم و یک چائی بریزم.

صاحبخانه که بعد از چند دقیقه باسینی چائی از آشپزخانه برمیگردد و وارد اتاق میشود میبیند زهرا باجی چادراتش را کرده سرش و محکم صورت اش را پوشانده و فقط یک چشم اش از لای چادر دیده میشود. از تعجب سر جای اش خشک میشود و روبه زهرا باجی کرده و میگوید:

**برای مبارزه سازمان یافته کارگران و زحمتکشان و برای
سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری سیستم
اقتصادی اجتماعی نوین مبتنی برشوراها در یک جبهه انقلابی
متحد شویم.**

گزارشاتی از کوبا ...

ادامه از صفحه ۹

... او در دهه ۵۰ میلادی شرایطی را در اینجا در مقابل خود می بیند که پر از فقر، بیچاره گی و ستم حاکمیت دیکتاتوری باتیستا بوده. در این باره چه چیزهایی را برای شما توضیح داد؟

رامون: پدر من همانند چینی های دیگر خیلی کار میکرد. چینی ها ۱۰ درصد جامعه کوبا را تشکیل میدهند. سیاه پوستان ۳۰ درصد جامعه را شکل داده اند و سفیدپوستان که از اسپانیا منشأ گرفته اند ۶۰ درصد جامعه را شکل داده اند. این چند رنگی و پر رنگی، تا به امروز همچنان باقی مانده است. این مسئله را اینجا مطرح کنم که کشور کوبا قبل از ورود اشغالگران و استعمارگران اسپانیایی که ۵۰۰ سال پیش کوبا را به سلطه کشیدند، فقط بومیان محلی را در خود جای داشت که با ورود استعمارگران اسپانیایی تمامی بومیان قتل عام شدند و رهبران معترض و شورشگر بومی همچون کانه ی و هاتوه ای زنده زنده سوزانده شدند چرا که آنها اعتقاد به مذهب مسیحیت را سرپیچی کرده بودند. امروز ما حتی یک فرد بومی در کوبا نداریم چراکه همه به قتل عام رسیدند و کوبا تنها کشور امریکای لاتین است که آثاری از بقایای افراد بومی را در خود باقی ندارد. اشاره کردم به کار پرتلاشی که پدرم بر دوش داشت. قبل از دوران دیکتاتوری باتیستا و در طی بدست گرفتن قدرت با کودتای این دیکتاتور که حمایت امریکای شمالی را بی چون و چرا با خود به همراه داشت، پدرم شاهد بود که چگونه رعب و وحشت بر توده های مردم صورت می گرفت و چگونه مردم را به زندان و شکنجه می کشاندند. بخصوص نقش مافیا و فقر و تهیدستی که سراسر کشور را در خود گرفته بود، لمس می کرد. پدرم مستقیم در اعتراضات توده ای بر علیه این دیکتاتوری

نقشی نداشت و تماس آنچنانی با مبارزین دوران انقلاب نداشت. سه انقلابی معروف چینی والاصل در صف فرمانده های انقلاب کوبا قرار داشتند. انقلاب ۱۹۵۹ کوبا را حمایت کردند، به همراه انقلابیون کمونیست بودند و خدمات ویژه ای برای بازسازی کوبا انجام دادند. تا با امروز تعداد کثیری از چینی ها در تحولات اجتماعی - سیاسی و انقلابی کوبا نقش بسزایی داشته اند و دارند.

شما فرزند یک چینی و مادر شما یک کوبای ست، در شهر سانسیتی سپیریئوس بدنیا آمدید، در آنجا به مدرسه و دبیرستان رفتید، ۵ سال تحصیل دانشگاهی را در رشته مهندسی برق با موفقیت پشت سر گذاشتید و این برای شما امکان پذیر بود با وجود اینکه فرزند یک مهاجر چینی بودید و در یک خانواده زحمتکش بزرگ شده اید. شما توانستید به تحصیلات عالی خود ادامه دهید و امروز بعنوان مدیر بخش الکترونیک و شبکه برق رسانی در استان "ماتانزاس" مشغول به کار هستید. چگونه توانستید این تحصیلات و تخصص خود را به پیش ببرید؟

رامون: من چند ماهی قبل از انقلاب کوبا که در سال ۱۹۵۹ به پیروزی رسید، دنیا آمدم. در دوران دیکتاتوری باتیستا تعداد پادگانهای نظامی بیشتر از تعداد مدارس و دانشگاهها بود. در این دوران دیکتاتوری تعداد افسران و سربازان و ژنرالها بیشتر از تعداد دانشجویان بود. در طی حکومت باتیستا در تمام جزیره فقط ۵۰۰۰۰ دانشجو وجود داشت. امروز تعداد دانشجویان به رقم ۵۵۰۰۰۰ نفر میرسد. این یکی از پرنسپیهای انقلاب کوبا است که برای همه امکان تحصیل دانشگاهی را بوجود آورد و آموزش و تحصیل رایگان را برای همه تضمین نماید بدون هیچ تبعیض و یا تفاوت گذاشتن به اصل و نسب فردی. اینکه همه بتوانند به تحصیل ادامه

دهند و آموزش و تحصیل خود را فراتر به جلو ببرند تا راه شخصی و ایده و نیات عالی خود را به کرسی برسانند، امکان تحصیل و آموزش را به باب میل خود پیش ببرند، یک منشأ، منشور و پایه و اساس حقوق بشر است. این مسئله برای من کاملاً نشان آزادی و نمایانگر آزاد بودن است. خواهرم نیز محقق اجتماعی و جامعه شناس است و برادرم پرفسور دانشگاه هاواناست.

در طی "وضعیت فوق العاده" که در اوایل دهه ۹۰ میلادی در کوبا رخ داد، بر اثر تشدید بیرحمانه محاصره اقتصادی امریکای شمالی بر علیه کوبا که از سال ۱۹۶۲ آغاز شد و تشدید آن بخصوص از زمان بوش رئیس جمهور امریکا و سپس توسط دلبیو بوش تا کنون ادامه داشته، "وضعیت فوق العاده ای" را برای کوبا بوجود آورد طوری که شبکه برق رسانی در کوبا بشدت ناهنجاری مورد ضربه این محاصره اقتصادی قرار گرفت طوری که در هاوانا از اوایل دهه ۹۰ الی سال ۱۹۹۸ فقط ۳۰ دقیقه در روز شبکه برق رسانی میتوانست برق تولید کند. همزمان با تشدید محاصره اقتصادی ضدانسانی امریکای شمالی بر علیه کوبا در اوایل دهه ۹۰ روابط اقتصادی بلوک شرق و بازار ورشو سابق با کوبا به طور کامل قطع و از بین رفت و شرایط ناهنجار اقتصادی وخیمی در دهه ۹۰ را برای کوبا مسبب شد. چی شد که از سال ۲۰۰۰ به بعد تاکنون حتی یکبار هم در روز قطع برق صورت نگرفته است؟

رامون: از سال ۲۰۰۰ تاکنون در تمام کوبا بخش تولید برق و انرژی تثبیت کامل را بدست آورده است. ما پیمانها و همکاریهای مشترکی را با چین در ارتباط با بخش انرژی داشته ایم. ۲ مورد اساسی را در زمینه بهبود شبکه برق و برق رسانی بر علیه محاصره اقتصادی امریکای شمالی مورد توجه قرار داده ایم: ۱ همکاریهای

گزارشاتی از کوبا ...

پایه ای و تبادل همکاریهای الکترونیکی و الکتریستی را با چین توسعه داده ایم. ۲ گسترش رفع احتیاجات ضروری را در دستور کار خود قرار داده ایم. خیلی از ماشینها و دستگاههای ضروری را خریداری کردیم و چند سالی ست که در جهت بهبودی گسترش برق رسانی، دست به مدرنیزه کردن شبکه برق رسانی زده ایم.

اخیرا شما از چین برگشتید. دلیل مسافرت شما به آنجا برای چه بود؟ رامون: من و یکی از همکارانم بخاطر کار به چین سفر کردیم. برای من این سفر بسیار قابل توجه و مهم بود. من تا آنزمان هرگز به چین سفر نکرده بودم. دو سال پیش نیز برای اولین بار برای کار شغلی به سوئیس، اتریش، آلمان و تعدادی از کشورهای اروپای شرقی سفر کردیم. ما بایستی تا آنجا که ممکن است تلاش خود را برای بهبودی و مدرنیزه کردن شبکه برق رسانی و تولید برق به انجام رسانیم. تا آنجا که امکان دارد و توانایی داریم هر کاری از دستان برآید، انجام خواهیم داد.

رامون عزیز، سپاسگزاریم بخاطر وقتی که در اختیار ما گذاشتید!

تهیه و تنظیم: آذر سلیمی و نقی لاهیجانی
مارس ۲۰۱۷ هاوانا

عکس: آذر سلیمی

جولای ۱۹۵۸ در کوههای سیاه را مایسترا: " تصور اینکه سیاه را مایسترا را ترک کنم، یکبار هم به فکر و اندیشه ام نیامد، حتی زمانی که با سه رفیق همدوش و همرمز تنها باقی مانده بودیم و فقط ۲ تفنگ در دست داشتیم. این روحیه در طی مبارزه تأثیربخش بود و باعث شد اعتقاد به راهی را که در پیش گرفته بودیم، ادامه دهیم. ما یاد گرفتیم به مقابله برخیزیم و غیرممکن را ممکن کنیم! "

فیدل کاسترو

نشریه **راه سرخ** ارگان فعالین داخل کشور سازمان اتحاد فدائیان کمونیست از طریق ایمیل ادرس:

Rah_sorkh@yahoo.com

نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود را با دست اندرکاران نشریه در میان بگذارید.

نشریه سیاسی و تحلیلی
کار کمونیستی علاوه بر انعکاس
مواضع، نظرات و تحلیل های
سازمان، انعکاس دهنده مسائل
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و
فرهنگی و تاریخی از منظر دیدگاه
های مختلف نیز هست. تحریریه
نشریه از میان مطالب رسیده انتشار
مطالبی را انتخاب و در ابویت
قرار خواهد داد که مستقیماً برای
این نشریه ارسال شده باشند لذا
انتظار داریم انعکاس این مطالب
در سایر نشریات و سایت ها با ذکر
منبع و نام نویسنده صورت گیرد.
از طریق ایمیل ادرس زیر
نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود
را با در میان بگذارید.

kar@fedayi.org

کار کمونیستی آخر هر ماه زیر نظر
هیئت سیاسی سازمان اتحاد فدائیان
کمونیست منتشر می شود.
برای تماس با سازمان اتحاد فدائیان
کمونیست و یا ارگانهای آن با یکی از
آدرسهای زیر تماس بگیرید:

روابط عمومی

webmaster@fedayi.org

کمیته کردستان

Kurdistan@fedayi.org

کمیته آذربایجان

azer@fedayi.org

کمیته تهران

Tehran@fedayi.org

کمیته کرج

karj@fedayi.org

کار . مسکن . آزادی . جمهوری فدراتیو شورانی !